

Vrijheid van onderwijs in het gedrang!

Deel 1

B3 scholen

Een nieuw wetsvoorstel ligt ter inzage over passend onderwijs. Een dieptepunt in het onderwijsbeleid... Het probleem van thuiszitters meent men op te moeten lossen door meer regelgeving en surrogaat vrijheid. Ogenschijnlijk is het allemaal zó goed doordacht en “in het belang van de kinderen”.....Als je goed leest zul je zien dat het tegendeel waar is. Een stuk geschreven uit angst. Angst voor ander onderwijs, angst voor het verlies van controle over de ontwikkeling van kinderen. En natuurlijk: bezuinigingen.

Neem nu de B3 scholen (niet bekostigde scholen) Kinderen die vastlopen in het regulier onderwijs, écht helemaal vastlopen, diverse scholen hebben geprobeerd, ja die mogen wellicht naar een niet-bekostigde school. De reguliere school kan dan detacheren en onderwijsgeld doorluizen naar de B3 school. Nou ja, gedurende een jaar dan..... Klinkt best aardig, maar neem even de praktijk:

Jos draait niet lekker op de traditionele school; de druk is te hoog, sociaal kan hij de grote groepen niet aan, is hooggevoelig en hoogbegaafd. Er wordt hulp ingeschakeld, er komen speciale budgetten, er worden onderzoeken gedaan, gesprekken georganiseerd en men zit met de handen in het haar. Jos komt onvrijwillig thuis te zitten. Er is echter een B3 school die hem kan bieden wat hij nodig heeft, maar helaas kunnen de ouders het schoolgeld niet opbrengen. Jos zal dan eerst andere reguliere scholen moeten uitproberen. Men weet van te voren al dat die niet helemaal passend zijn, maar ja, je moet toch wat....Ondertussen zijn we een paar jaar verder en als het tegenzit is Jos er slechter aan toe dan voorheen. Nu pas zou hij volgens het wetsvoorstel gedetacheerd kunnen worden naar de B3 school. Let wel: voor één jaar en met slechts dat bedrag dat een kind zonder rugzakje op een reguliere school kost. Terwijl het hier gaat om een zorgleerling die in het reguliere onderwijs veel meer zou kosten. Een verborgen bezuiniging? Scholen voor speciaal onderwijs sluiten en de B3 scholen het dan maar laten oplossen als het kind helemaal kapot is?

Jos draait goed op de B3 school, maar na een jaar is het geld op. Gevolg: hij komt weer thuis te zitten of moet terug naar de school waar het niet ging, of wellicht is hij ondertussen oud genoeg om niet meer leerplichtig te zijn. Wat is er bereikt? Door het overheidsbeleid is Jos jarenlang op plekken geweest waar hij niet paste met alle desastreuze gevolgen vandien: depressie, angst, onderpresteren, en noem maar op. Ja, de overheid kan in zijn handen wrijven, de leerplichtambtenaar heeft haar taak volbracht: Jos heeft voldaan aan de leerplicht.....maar is wel kapot.

Is dit zomaar een voorbeeld? Nee, ik heb bijna dagelijks hopeloze ouders aan de lijn met soortgelijke verhalen. Zij zien hun kind ten onder gaan, zitten met hun handen in het haar, maar botsen tegen de muren van de overheid. Nu komt er een schijnoplossing waarmee de staatsecretaris meent problemen op te lossen, het tegendeel is waar.

Om nog maar te zwijgen over de ouders die al bij voorbaat zien dat hun kind niet past in het bekostigd onderwijs. Zij moeten eerst hun kind kapot laten gaan om daarna wellicht 1 jaar hun kind op de school van hun keuze te kunnen plaatsen.

Wat dan? De B3 scholen bekostigen? Dat lijkt mij een slecht idee. De kracht van de B3 scholen is juist dat zij zoveel mogelijk vrijheid hebben het onderwijs vorm te geven zoals zij denken dat goed is. Dit maakt dat zij werkelijke onderwijsvernieuwingen kunnen vormgeven en flexibel zijn in de het aanpassen aan het kind en maatschappelijke ontwikkelingen. Zij zijn op deze wijze ook weer inspirerend voor het reguliere onderwijs. Zouden zij bekostigd worden dan komen daar (in de loop der jaren) allerlei voorwaarden bij die die vrijheid beperken en maken dat het langzamerhand steeds meer een reguliere school zal worden. Wat mij betreft zou de eenvoudigste oplossing nog steeds zijn: Geef ieder kind dat geen gebruik maakt van het regulier onderwijs, een onderwijs voucher. Ouders kunnen dan zelf het onderwijs inkopen dat bij het kind past.

Dàn heb je echt passend onderwijs voor ieder kind!
Vrijheid van onderwijs in het gedrang!

Deel 2

Thuisonderwijs

Een nieuw wetsvoorstel ligt ter inzage over passend onderwijs. Een dieptepunt in het onderwijsbeleid... Het probleem van thuiszitters meent men op te moeten lossen door meer regelgeving en surrogaat vrijheid. Ogenschijnlijk is het allemaal zó goed doordacht en “in het belang van de kinderen”Als je goed leest zul je zien dat het tegendeel waar is. Een stuk geschreven uit angst. Angst voor ander onderwijs, angst voor het verlies van controle over de ontwikkeling van kinderen. En natuurlijk: bezuinigingen.

Momenteel bestaat er een clause in de wet die het mogelijk maakt dat ouders die dat willen vrijstelling van leerplicht kunnen krijgen. Voor ouders die dat op tijd aanvragen is er dus de mogelijkheid het onderwijs voor hun in kind naar eigen inzicht en filosofie te regelen. In de wandelgangen heet dit thuisonderwijs (hoewel het onderwijs niet altijd thuis of door de ouders plaatsvindt).

Dit is een regeling die voor een aantal mensen het principe van “vrijheid van onderwijs” mogelijk maakt. Hier wil de staatsecretaris in zijn nieuwe wetsvoorstel een einde aan maken. Er worden eisen aan ouders gesteld vanuit de reguliere kijk op leren en onderwijs. Er komen testen, toetsen en ouders zullen door de bril van overheidsdienaars beoordeeld worden. Ook hier sluipt dan het monster van de formulieren, regelgeving en starheid binnen. Weg vrijheid, weg vrijstelling. Het wordt verplicht schoolje spelen aan de keukentafel, veel meer smaken zullen er niet zijn. Het wordt een vrijstelling van schoolbezoek in plaats van vrijstelling van leerplicht. Een subtiel doch essentieel verschil.

Vreemd dat deze samenleving het naar schoolgaan voor kinderen zo belangrijk vindt: eeuwen hebben we het zonder gekund. Nu lijkt men te denken dat alleen als kinderen op school zitten, hun examens halen en keurig doen wat wij denken dat leren is, dat het dan wel goed komt met hen en daarmee met de maatschappij.

Wat ik echter zie is dat er een generatie komt en al is, die kritiekloos luistert naar wat de hoge heren zeggen, stompzinnig wet-en regelgeving uitvoert zonder naar de mens te kijken, depressies en burn-outs op steeds jongere leeftijd.... Is dát wat dit staatsonderwijs brengt? Een eenheidsworst die niet zelf kan denken en slechts één mogelijkheid ziet om het in dit leven te maken?

Hoe verdrietig word ik als ik depressieve jongeren van 15-16 jaar zie die al zo vergiftigd zijn met de collectieve vooroordelen dat zij denken niets te kunnen bereiken in dit leven omdat zij wellicht hun examens niet halen, omdat de druk te hoog is. Deze jongeren zou ik willen toeschreeuwen: ga je eigen weg, je komt er heus wel. Vertrouw op wie je bent en kijk wat je wel kunt! Wie van de lezers van dit artikel doet nog waarvoor hij in eerste instantie is opgeleid.....?

Gelukkig laten thuisonderwijzers en B3 scholen zien dat er veel meer manieren zijn om tot leren te komen en uit te groeien tot waardevolle medeburgers die verantwoording nemen voor hun eigen leven. Meneer Dekker: maak dit niet niet kapot maar geef juist méér kinderen deze kans! Vertrouw erop dat minder regels tot méér verantwoordelijkheid zullen leiden. Ondersteun liever de ouders die zoveel om hun kind geven dat zij het zelf willen begeleiden naar volwassenheid. Geef hen een onderwijsvoucher, waarmee ze zelf waardevolle materialen en mensen kunnen inschakelen om het kind nog beter te laten groeien. Geef hen in ieder geval de ruimte en vrijheid waar zij recht op hebben!